

Czujki magnetyczne składają się z dwóch elementów: czujnika magnetycznego (kontaktronu) i magnesu. Kontaktron umieszczony w pobliżu magnesu zamyka obwód elektryczny. Każdy z elementów czujki został umieszczony w identycznej wodoszczelnej obudowie - część zawierająca kontaktron ma wyprowadzone przewody elektryczne (rys. 1,2,3). Dwa przewody są podłączone do kontaktronu, a dwa (skręcone ze sobą) stanowią pętlę przeciw-sabotażową.

Poszczególne czujki różnią się między sobą kształtem obudowy i sposobem mocowania. S-1 przystosowana jest do montażu powierzchniowego, S-2 i S-3 do montażu wpuszczanego.

Czujki magnetyczne mogą być stosowane wszędzie tam, gdzie występuje potrzeba kontroli stanu drzwi, okien lub innych elementów ruchomych np. w celu ochrony lub kontroli dostępu do określonych obiektów, pomieszczeń, urządzeń; w systemach automatyki itd.

MONTAŻ – rys. 4

Element czujki zawierający magnes należy montować na części ruchomej, natomiast kontaktron na nieruchomej części zabezpieczanych drzwi, okna itp. Elementy czujki S-1 mocuje się do powierzchni przy pomocy wkrętów, odpowiednim klejem lub taśmą dwustronną. Czujki wpuszczane S-2 i S-3 przeznaczone są do montażu czołowego w takich materiałach jak drewno lub plastik (rys. 4). Ścianki, w których czujka ma być mocowana, powinny mieć co najmniej 10 mm grubości, tak aby zapewnić montowanemu elementowi odpowiednią stabilność. Do wykonania otworów pod czujkę **S-2** należy użyć wiertła $\varnothing 8\text{mm}$, a pod czujkę **S-3** wiertła $\varnothing 9\text{mm}$. Czujka S-2 montowana jest na wcisk, natomiast S-3 posiada gwint i wymaga wkręcenia. Montowane elementy czujek można wzmocnić odpowiednim klejem.

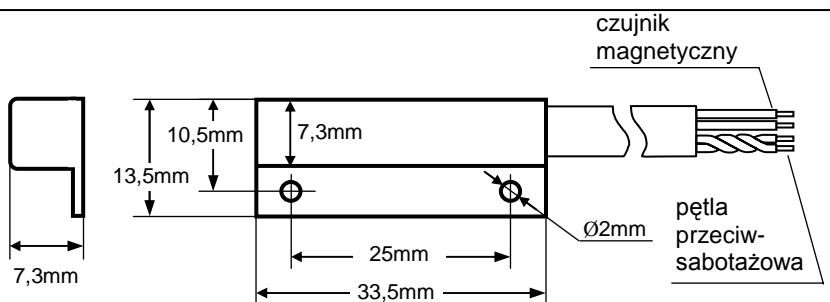
W celu zapewnienia poprawnego działania czujki magnetycznej, odległość między magnesem a kontaktronem nie powinna przekraczać 12-15mm dla czujki S-1 i S-2 oraz 15-18mm dla czujki S-3. Przesunięcie osi magnesu i kontaktronu w czujkach cylindrycznych nie powinno przekroczyć 10mm dla S-2 oraz 12mm dla S-3.

Uwagi: W żadnym przypadku nie wolno skracać (przycinać) elementu zawierającego magnes.

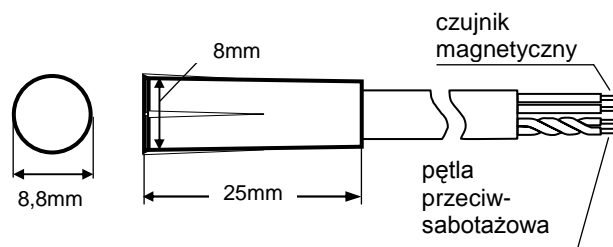
Podczas wkręcania kontaktronu S-3 przewód ulega skręceniu, aby nie uległ on uszkodzeniu należy zapewnić odpowiedni zapas przewodu lub skręcić go przed montażem w przeciwnym kierunku tak, aby po zamontowaniu wyprostował się.

PODŁĄCZENIE – rys. 5

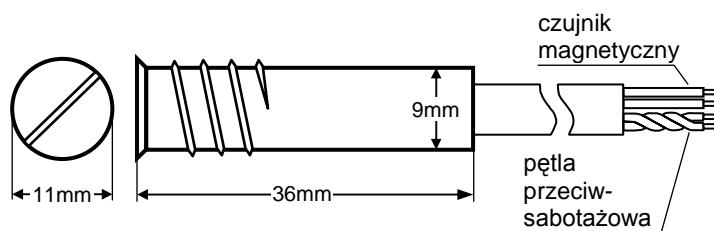
Na rysunku 5 przedstawiono dwa przykłady podłączenia czujek magnetycznych do centrali alarmowej. Zalecany sposób podłączenia, zapewnia lepsze funkcjonowanie systemu alarmowego w przypadku prób sabotażu.

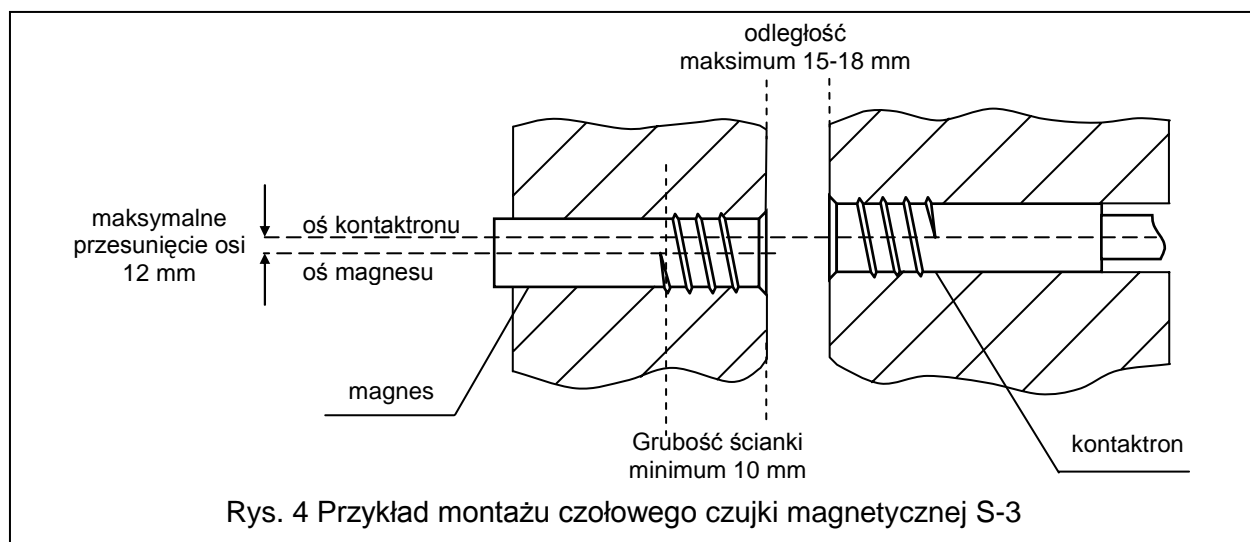
Rys. 1 Kontaktron czujki S-1 w obudowie plastikowej

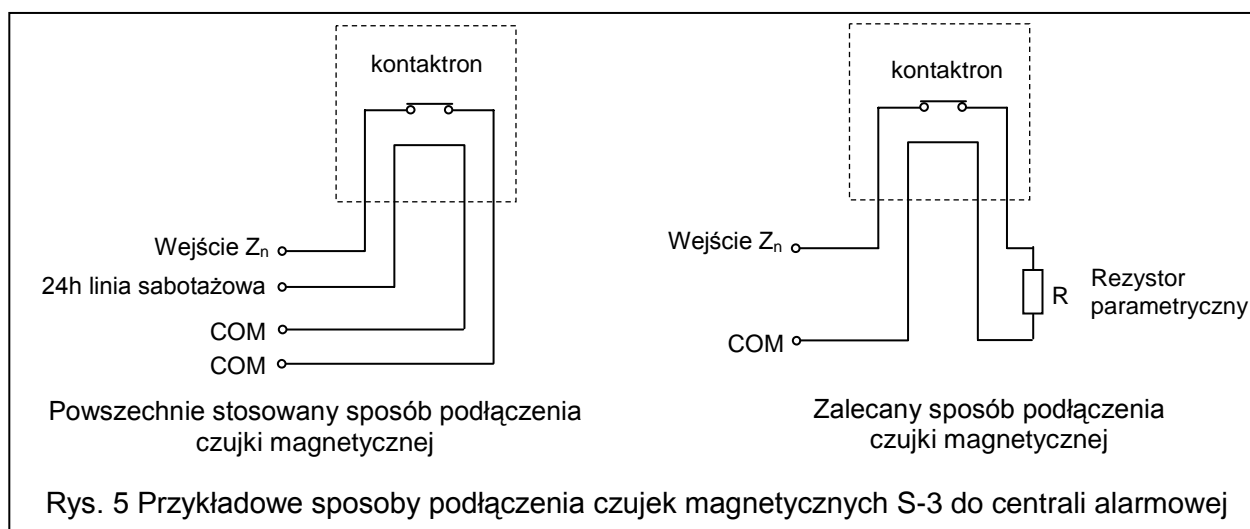
Rys. 2 Kontaktron czujki S-2 w obudowie plastikowej

Rys. 3 Kontaktron czujki S-3 w obudowie metalowej

Rys. 4 Przykład montażu czołowego czujki magnetycznej S-3

Powszechnie stosowany sposób podłączenia czujki magnetycznej

Zalecany sposób podłączenia czujki magnetycznej

Rys. 5 Przykładowe sposoby podłączenia czujek magnetycznych S-3 do centrali alarmowej

DANE TECHNICZNE

Typ czujek	NC
Maksymalne napięcie przełączalne kontaktronu	200V
Maksymalny prąd przełączalny	500mA
Maksymalny prąd ciągły (nie przełączalny)	1,5 A
Oporność przejściowa	150mΩ
Moc znamionowa	10 VA
Minimalna liczba przełączeń przy obciążeniu	
1V, 10mA	1000x10 ⁶
10V, 10mA	500x10 ⁶
50V, 100mA	2x10 ⁶
100V, 100mA	2x10 ⁶
Materiał stykowy	Ru (Ruten)

Aktualną treść deklaracji zgodności EC i certyfikatów można pobrać ze strony internetowej www.satel.pl

SATEL sp. z o.o.
 ul. Schuberta 79
 80-172 Gdańsk
 tel. (58) 320 94 00; serwis (58) 320 94 30
 dz. techn. (58) 320 94 20; 0-604 166 075
info@satel.pl
www.satel.pl